

Teistsugune Lumivalgeke

Salla Simukka „Punane nagu veri“

Pegasus 2014

„Elas kord tüdruk, kes õppis kartma.“ Seda lauset võib leida Salla Simukka romaanist „Punane nagu veri“ sageli. Tegemist on Lumikki Anderssonist jutustava thrilleritrioloogia esimese osaga, mis ilmus 2013. aastal.

Salla Simukka on sündinud 1981. aastal ning on praegu Soomes üks edukamaid kirjanikke ja tõlkijaid, kes tegeleb pühendunult noortekirjanduse edendamise ja *Ta on kirjutanud 13 noorteromaani, pälvinud 2012. aastal Soome lastekirjanduse suurima, Topeliuse auhinna ning 2013. aastal Suomi auhinna.*

„Punane nagu veri“ jutustab Soomes Tampere elavast 17-aastasest tüdrukust, kelle nimi on Lumikki Andersson. Neiu teeb kõik, et jääda märkamatuks, kasutades lõhnatuid seepe ja vältides lõhnaõlisid. Ta oskab jälgida ümbruskonda ja inimesi, jäädes ise samal ajal nähtamatuks. Ta ei topi oma nina teiste asjadesse, kuid leides koolist suure hulga raha, otsustab Lumikki uurida, kuidas on see raha kooli pimikusse sattunud. Lumikkil polnud aimugi, et see tõmbab ta otse narkoäri keerisesse ning seab tema ning teiste elu ohtu. Kõige selle kõrval on talv külmem kui kunagi varem. Teose sündmisteahel toimub nelja ööpäeva jooksul, iga algavat päeva tähistab üleni must leht, millele on vaid kuu- ja nädalapäev peale kirjutatud.

Lumikki on kogunud jõhkrat koolikiusamist ning on ehitanud enda ümber kaitsemüüri. Seetõttu on ta otsekohene, iseseisev ja väga küüniline. Lumikki kodus ei räägitud paljudest asjadest ning seetõttu polnud ta kunagi kellelegi kiusamist maininud. Ta pidi ise enda eest seisma ja vastu hakkama. See teos käsitleb väga paljusid probleeme, mis võivad igapäevaelus aset leida, näiteid on suhtlusväärtustest perekonnast kuni afääride ja sõltuvusteni. Välja on toodud nii noorte kui ka täiskasvanute probleemid, seega on lugejal väga lihtne leida tegelane, kellega samastuda. „Punane nagu veri“ on realistlik ning justkui tänapäevase elu muinasjutt. See on selline teos, millest võib leida sügavaid mõtteid, aga need võivad esialgu märkamatuks jääda. Teoses leidub palju viiteid muinasjuttudele, juba ainuüksi peategelase nimi on tõlkes Lumivalgeke. Ka narkoäri juhi Jääkaru peo teemaks on muinasjutud ning Lumikki läheb sinna, riietades end Lumivalgekeseks.

Teose puhul märkasin esimesena lugema kutsuvat kaant. Mustvalge taust ja poolikult paistev naise nägu on väga müstilised, kuid kaane teevad veel eriliseks punast värvi tilgad, mida on arvatavasti kasutatud vereprintsmete kujutamiseks. Lehitsesin teost peale selle lugemise lõpetamist veel kord ning sain asjadest palju selgemini aru ning peidetud mõtteid oli lihtsam

märgata. Raamatu algus tundus mulle väga segane, sest juba toimusid olulised sündmused. Ei olnud peategelase tutvustust ega traditsioonilist sissejuhatust. Kogu tegevus rullub teose käigus siiski lahti ning raamatu lõppedes on kõik selge. Selle romaani lugemine läks väga ruttu, sest sündmusteahel muutub aina pingelisemaks ning haarab kaasa. See teos sobib kõigile, kes otsivad põnevat ja kaasahaaravat teost, olenemata vanusest. Et tervet lugu teada saada, on vaja lugeda ka ülejäänud triloogia osad. Ootan huviga järgmisi osi, sest on veel väga palju lahendamata küsimusi.

Ulakass 2015